

Μπορεί μια πόρνη να γίνει ιεραπόστολος;

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

Την Κυριακή της Σαμαρείτιδος, η Εκκλησία προβάλλει το συγκλονιστικό γεγονός της συναντήσεως του Κυρίου με την Σαμαρείτιδα, στο φρέαρ του Ιακώβ, όπου αποκαλύπτεται ολόκληρο το σωτηριολογικό σχέδιο του Θεού για τον άνθρωπο.

• Του Σεβ. Μητροπολίτου Σουηδίας κ. Κλεόπα

Ο Χριστός δεν περνά απλώς από την Σαμάρεια. Καταλύει όρια, εθνικά, θρησκευτικά, κοινωνικά. Η Σαμαρείτιδα δεν είναι μία «τυχαία» γυναίκα, αλλά τύπος όλου του ανθρωπίνου γένους.

Ο Χριστός επιχειρεί προσωπική σωτηρία, για μία γυναίκα, που κανείς δεν θα υπολόγιζε.

Ο Κύριος ζητά να πιεί νερό. Εκφράζει δίψα, φυσική, αλλά και πνευματική: δίψα για κοινωνία με τον άνθρωπο.

Σημειώνει ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος: «Οὐκ ἔλεγεν διὰ νεροῦ μόνον, ἀλλὰ

τῆς πίστεως τῆς γυναικὸς ἐδίψα» (Ὅμιλ. ΠΓ 59, 252). Ο Θεός κατεβαίνει στο φρέαρ της ζωῆς μας, ζητά επαφή, διάλογο, ανοίγει την καρδιά Του.

Καθὼς προχωρεῖ ο διάλογος, ο Χριστὸς αποκαλύπτει την βαθειά αλήθεια: «Ὃς ἂν πῖνῃ ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα.» (Ἰω. 4,14)! Ποιό εἶναι αὐτό το ὕδωρ; Ἡ χάρις του Αγίου Πνεύματος.

Ο ἱερός Χρυσόστομος ερμηνεύει τὰ του διαλόγου της Σαμαρείτιδος περὶ της Μεσσιανικῆς ιδιότητος του Κυρίου: “Τοῦ λέει ἡ γυναίκα· Ξέρω ὅτι ἔρχεται ὁ Μεσσίας πὺν λέγεται Χριστός. Ὅταν ἔρθῃ ἐκεῖνος, θὰ μᾶς τὰ φανερώσῃ ὅλα. Ἡ πόρνη φιλοσοφεῖ ζητήματα πνευματικά, φέρνει στὸ στόμα της τὶς Θεῖες Γραφές. Κι ἂν τὸ σῶμα της ἔχῃ βουτυχθῇ στὴν ἀκαθαρσία τῆς πορνείας, ἡ ψυχὴ της ἔχει καθαρισθῇ μὲ τὴν ἀναφορὰ καὶ τὴν ἀνάγνωσι τῶν Θείων Γραφῶν. Ξέρω ὅτι ἔρχεται ὁ Μεσσίας. Ἰδοὺ πνευματικὴ προκοπή, ἰδοὺ πόρνη πὺν τὰ γνωρίζει ὅλα. Προσέξετε πῶς ἀπὸ τὰ βάθη τῆς γῆς πέταξε στοὺς οὐρανούς. Τῆς λέει ὁ Ἰησοῦς, ἐγὼ πὺν σοῦ μιλῶ εἶμαι. Αὐτὸ πὺν σὲ πολλοὺς ἀποστόλους ἔκρυσσε, στὴν πόρνη ἀποκαλύπτει φανερά.”

Ο Χρυσορρήμων ολοκληρώνει τὴν ομιλία του, ἐπαινώντας τὴν ιεραποστολικὴ κλίση της Αγίας Φωτεινῆς: “Ἐκείνη ὅμως ἄφησε τὴν στάμνα της καὶ μπῆκε στὴν πόλῃ καὶ φώναξε στοὺς πολῖτες: Ἐλᾶτε νὰ δῆτε κάποιον πὺν μοῦ εἶπε ὅλα ὅσα ἔκανα. Μήπως εἶναι αὐτὸς ὁ Χριστός; Τοὺς ξυπνᾷ τὴν ἐπιθυμία, νὰ βγοῦν καὶ νὰ πιαστοῦν.

Ὅπως πιάστηκε στὸ δίχτυ, θέλει νὰ πιάσῃ.

Πόρνη μὲ συνείδησι ἀποστόλου, πὺν ἔγινε ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους πιδ δυνατή. Γιατὶ οἱ ἀπόστολοι περίμεναν νὰ συμπληρωθῇ ὁλόκληρη ἡ Θεία Οἰκονομία καὶ τότε ἄρχισαν τ’ ἀποστολικά τους κηρύγματα. Ἡ πόρνη ὅμως, πρὶν ἀπὸ τὴν Ἀνάστασι, εὐαγγελίζεται τὸν Χριστό. Διαλαλῶ τὰ ἁμαρτήματά μου, γιὰ νὰ ὁδηγήσω σᾶς. Γιὰ νὰ δῆτε σεῖς τὸν Θεὸ πὺν ἔφτασε στὸν κόσμῃ, πομπεύω τὰ σφάλματά μου.”

Στὴν ἀποκαλυπτικὴ συνάντησή μας με τὸν Χριστό, ἡ ὅλη ὑπαρξὴ μας μεταμορφώνεται σε “πηγὴ ὕδατος ἁλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον”. Το ζωντανό νερό, δηλαδή ο λόγος του Θεοῦ, πὺν ἀναβλύζει μέσα στὴν Εκκλησία, ζωογονεῖ τὴν νεκρωμένη ἀπὸ τὴν ἁμαρτία ὑπαρξὴ μας.

Ἡ Σαμαρείτις, ἡ ἁμαρτωλὴ γυναίκα, γίνεται ιεραπόστολος! Ἄφησε τὴν στάμνα της, σύμβολο της παλαιᾶς ζωῆς, κι ἔτρεξε στὴν πόλῃ νὰ φέρει κι ἄλλους στὸν Χριστό.

Ἡ παράδοσι της Εκκλησίας τὴν ἀναγνωρίζει ως τὴν Αγία Φωτεινὴ τὴν Σαμαρείτιδα, πὺν ἀργότερα μαρτύρησε με γενναιότητα, στὴν Ρώμη. Ἡ πνευματικὴ

δίψα, η αλήθεια του Χριστού, έγινε για εκείνη πορεία σωτηρίας και ομολογίας.

Κι εμείς στην ζωή μας κουβαλάμε μαζί μας μια νοητή στάμνα, γεμάτη ανασφάλειες, αμαρτίες, δίψες που δεν σβήνουν. Ο Χριστός μάς περιμένει στο «φρέαρ» της προσευχής, την Θεία Λειτουργία. Θέλει ν' ανοίξουμε διάλογο μαζί Του, όπως άλλοτε έπραξε με τον Κλεόπα και τον Λουκά, στην πορεία προς Εμμαούς, σ' έναν αποκαλυπτικό διάλογο, που οδήγησε στο άνοιγμα των οφθαλμών και στο ζέσταμα της καρδιάς των αποστόλων!

Δεν μάς κατακρίνει ο Αναστάς Κύριος, δεν μάς απορρίπτει, παρά μόνον μας ζητά, να πιούμε από το ύδωρ το ζών.

Ας ακούσουμε, λοιπόν, την φωνή Του που μας λέγει: «Δὸς μοι τὴν καρδίαν σου» (Παρ. 23,26) και χωρίς δισταγμό, ας Τον ακολουθήσουμε κι ας Τον Ομολογήσουμε.